EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 5.11.2021.
COM(2021) 681 final

2021/0357 (NLE)

Prijedlog

PROVEDBENE ODLUKE VIJEĆA

o izmjeni Provedbene odluke (EU) 2018/593 u pogledu trajanja i područja primjene odstupanja od članaka 218. i 232. Direktive 2006/112/EZ

OBRAZLOŽENJE

U skladu s člankom 395. stavkom 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost[1] (dalje u tekstu „Direktiva o PDV-u”), Vijeće, koje djeluje jednoglasno na prijedlog Komisije, može bilo kojoj državi članici odobriti primjenu posebnih mjera za odstupanje od odredaba te direktive kako bi se pojednostavnio postupak naplate PDV-a ili spriječili određeni oblici utaje ili izbjegavanja plaćanja poreza.

Dopisom evidentiranim pri Komisiji od 31. ožujka 2021. Talijanska Republika zatražila je odobrenje za nastavak odstupanja od članaka 218. i 232. Direktive o PDV-u kako bi mogla nastaviti s primjenom obveznog elektroničkog fakturiranja. Sadašnje odstupanje istječe 31. prosinca 2021. Nadalje, u zahtjevu je zatraženo proširenje područja primjene mjere odstupanja koja je na snazi, odobrene Provedbenom odlukom Vijeća (EU) 2018/593[2], kako bi se obuhvatili porezni obveznici koji ostvaruju korist od izuzeća za mala poduzeća iz članka 282. Direktive o PDV-u. U skladu s člankom 395. stavkom 2. Direktive o PDV-u Komisija je dopisom od 10. rujna 2021. obavijestila ostale države članice o zahtjevu Talijanske Republike. Komisija je dopisom od 13. rujna 2021. obavijestila Talijansku Republiku da raspolaže svim informacijama potrebnima za razmatranje zahtjeva.

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Nakon Provedbene odluke (EU) 2018/593 Talijanska Republika uvela je opći sustav obveznog elektroničkog fakturiranja, *Sistema di Interscambio* („SdI”), što je u skladu i s Preporukom Vijeća od 11. srpnja 2017. o Nacionalnom programu reformi Italije za 2017. i davanjem mišljenja Vijeća o Programu stabilnosti Italije za 2017.[3]

Italija tvrdi da je mjera usmjerena na borbu protiv porezne prijevare i utaje poreza, pojednostavnjenje porezne discipline, povećanje učinkovitosti prikupljanja poreza i modernizaciju talijanske proizvodnje, čime se smanjuju administrativni troškovi za poduzeća, u potpunosti postigla svoje ciljeve.

Kad je riječ o borbi protiv prijevara u vezi s PDV-om i utaje PDV-a, mjerom su se poboljšali kapaciteti porezne uprave, čime se skraćuje vrijeme potrebno za otkrivanje i reagiranje na prijevare u vezi s PDV-om i utaju PDV-a te poboljšavaju mogućnosti za analizu rizika. Nadalje, mjera se pokazala djelotvornom preventivnom mjerom jer je odvraćala porezne obveznike od ponašanja povezanog s utajom poreza i poreznim prijevarama.

Iako nije moguće odrediti točan iznos naplaćenog poreza koji se može izravno pripisati provedbi obveznog elektroničkog fakturiranja, Italija je dostavila neke procjene. Prema tim procjenama, mogući izravan učinak uvođenja predmetne mjere odnosi se na iznos od oko dvije milijarde EUR koji se može pripisati poboljšanju porezne discipline u području PDV-a, a neizravan učinak na iznos od 580 milijuna EUR dodatnih prihoda od prikupljanja izravnih poreza. Kad je riječ o kontroli i izvršenju, mjerama za prepoznavanje i zaustavljanje lažnih odbitaka PDV-a 2019. omogućena je naplata 945 milijuna EUR poreza. Osim toga, upotreba podataka elektroničkog fakturiranja za cijelu 2019. bila je bitna i za identifikaciju poreznih obveznika koji ne ispunjavaju zahtjeve u pogledu statusa *esportatore abituale* (uobičajeni izvoznik) (više od 1,3 milijarde EUR prijavljenih lažnih gornjih granica). U tijeku su i drugi postupci koji se temelje na unakrsnoj provjeri podataka elektroničkog fakturiranja i prekograničnih izvora informacija za borbu protiv prijevara (uključujući Europsku mrežu za

[1] SL L 347, 11.12.2006., str. 1.
[2] SL L 99, 19.4.2018., str. 14.
[3] SL C 261, 9.8.2017., str. 46.

borbu protiv prijevara EUROFISC). Također je omogućena identifikacija poduzeća uključenih u mehanizme prijevare unutar Zajednice provedena u razdoblju od posljednjih mjeseci 2019. do 2020. na temelju tokova fakturiranja za nepostojeće transakcije u iznosu od oko jedne milijarde EUR.

Kad je riječ o pojednostavnjenju porezne discipline, provedbom obveznog elektroničkog fakturiranja poreznim tijelima omogućeno je da poreznim obveznicima stave na raspolaganje unaprijed ispunjene evidencije o kupnji i prodaji, omoguće planiranje periodičnog podmirenja PDV-a, unaprijed ispunjene godišnje prijave PDV-a i unaprijed ispunjene obrasce za plaćanje, uključujući obrasce za poreze koje treba platiti, nadoknadu ili zahtjeve za povrat (pri čemu prednost imaju subjekti koji se koriste elektroničkim fakturiranjem). Elektroničkim fakturiranjem omogućeno je ukidanje niza obveza, kao što su obveza dostavljanja podataka o računima za domaće transakcije, ispunjavanja prijava o kupnji za Intrastat, dostavljanja pojedinosti o sklopljenim ugovorima društava za leasing, iznajmljivanje i najam te izvješćivanja o transakcijama koje uključuju isporuku robe iz Republike San Marino u Italiju.

Italija navodi da su provedbom obveznog elektroničkog fakturiranja ostvarene i druge koristi jer se njime pojednostavnio postupak fakturiranja i za izdavatelje i za primatelje te omogućio razvoj povezanih usluga kojima se omogućuje praćenje poslovnih rezultata u stvarnom vremenu, uključujući, primjerice, upravljanje novčanim tokom. Nadalje, u kontekstu pandemije bolesti COVID-19 pokazalo se da su podaci iz sustava obveznog elektroničkog fakturiranje uvelike pomogli u analizi promjena u gospodarstvu povezanih sa zdravstvenom krizom i uspostavi najprikladnijih mjera potpore.

Provedbena odluka (EU) 2018/593 primjenjuje se do 31. prosinca 2021., stoga je Italija zatražila nastavak odstupanja od članaka 218. i 232. Direktive o PDV-u kako bi mogla nastaviti s primjenom obveznog elektroničkog fakturiranja.

Osim toga, u zahtjevu je zatraženo proširenje područja primjene mjere za porezne obveznike koji ostvaruju korist od izuzeća za mala poduzeća iz članka 282. Direktive o PDV-u. Italija smatra da će se tim proširenjem poboljšati borba protiv prijevara u vezi s PDV-om i utaje PDV-a jer će se poreznim tijelima omogućiti potpun uvid u transakcije svih poreznih obveznika. Nadalje, porezna tijela moći će pratiti podatke o vrijednosti prometa onih poreznih obveznika koji ostvaruju korist od navedenog izuzeća, koji treba ostati ispod određenog praga, čime će se poreznim tijelima omogućiti borba protiv utaje poreza povezane s pristupom i ostankom u tom režimu poreznih obveznika koji materijalno krše zakonom utvrđene uvjete i zahtjeve.

Italija smatra da zatraženo proširenje područja primjene mjere ne bi trebalo podrazumijevati znatno administrativno opterećenje za te porezne obveznike. Više od 10 % poreznih obveznika koji ostvaruju korist od izuzeća za mala poduzeća iz članka 282. Direktive o PDV-u već izdaje račune putem sustava SdI. Osim toga, talijanska porezna uprava stavila je besplatno na raspolaganje svim subjektima u sustavu PDV-a razna rješenja za pripremu i prijenos elektroničkih računa. Ona obuhvaćaju softverski paket koji se može instalirati na računalo i upotrebljavati za pripremu datoteka za elektroničko fakturiranje, čak i ako internetska veza ne postoji, i prijenos takvih datoteka jednostavnim učitavanjem te aplikaciju koja se može instalirati na bilo kojem mobilnom uređaju za pripremu i prijenos elektroničkih računa. Osim toga, talijanska porezna uprava stavila je besplatno na raspolaganje i uslugu digitalne pohrane kojom se omogućuje arhiviranje datoteka za fakturiranje uz osiguravanje usklađenosti sa zahtjevima autentičnosti, cjelovitosti i čitljivosti datoteka u razdoblju od 15 godina.

MSP-ovi bi imali koristi od ukidanja troškova tiskanja i arhiviranja računa, smanjenja rizika od pogrešaka u pripremi računa te pristupa nizu internetskih usluga koje pruža talijanska

porezna uprava, čime bi se poreznim obveznicima omogućilo korištenje podataka o fakturiranju u svrhu analize rezultata poslovanja.

S obzirom na široko područje primjene i njegovo proširenje na porezne obveznike koji ostvaruju korist od izuzeća za mala poduzeća iz članka 282. Direktive o PDV-u, važno je osigurati potrebno praćenje te mjere, a posebno njezin učinak na borbu protiv prijevara u vezi s PDV-om i utaje PDV-a te na porezne obveznike, s posebnim naglaskom na MSP-ove. Ako Italija želi produljiti mjeru odstupanja, potrebno je dostaviti izvješće o funkcioniranju mjere zajedno sa zahtjevom za produljenje. To izvješće trebalo bi sadržavati procjenu mjere u pogledu djelotvornosti u borbi protiv prijevara u vezi s PDV-om i utaje PDV-a i u pojednostavnjenju prikupljanja poreza. Izvješće bi trebalo uključivati i procjenu učinka mjere na porezne obveznike, osobito na MSP-ove, u kojoj se pojašnjavaju pojedinosti u odnosu na povećanje njihovih administrativnih opterećenja i troškove usklađivanja.

Predlaže se produljenje odstupanja do 31. prosinca 2024.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području**

Prema članku 218. Direktive o PDV-u papirnati i elektronički računi tretiraju se jednako jer je u njemu državama članicama propisana obveza da prihvaćaju dokumente ili poruke na papiru ili u elektroničkom obliku kao račune. U skladu s člankom 232. Direktive o PDV-u uporaba elektroničkih računa podložna je pristanku primatelja. Obvezno elektroničko fakturiranje, kako ga provodi Italija, zaista bi odstupalo od te dvije odredbe.

Odstupanje se može odobriti na temelju članka 395. Direktive o PDV-u kako bi se pojednostavnio postupak naplate PDV-a ili spriječili određeni oblici utaje poreza ili izbjegavanja plaćanja poreza. S obzirom na to da je, na temelju elemenata koje je dostavila Italija, mjera odstupanja pridonijela borbi protiv porezne prijevare i utaje poreza te pojednostavnjenju prikupljanja poreza, odstupanje je u skladu s postojećim odredbama politike.

Odstupanje u cilju obveznog elektroničkog fakturiranja također je u skladu s Preporukom Vijeća[4] o Nacionalnom programu reformi Italije za 2017. u kojoj se preporučuje da „Italija 2017. i 2018. poduzme djelovanja kojima je cilj, među ostalim, proširiti obveznu uporabu elektroničkog fakturiranja i plaćanja”.

Naposljetku, Komisija je 2020. donijela Komunikaciju Komisije Europskom parlamentu i Vijeću: „Akcijski plan za pravedno i jednostavno oporezivanje kojim se podupire strategija oporavka”[5]. Jedna od mjera predviđenih u ovom akcijskom planu je predstavljanje zakonodavnog prijedloga Komisije za modernizaciju obveza prijave PDV-a. U tom će se kontekstu razmotriti potreba za daljnjim proširenjem elektroničkog fakturiranja. Stoga je mjera odstupanja usklađena s ciljevima akcijskog plana Komisije. Jedan od ciljeva budućeg prijedloga Komisije bit će pojednostavnjenje postojećih i budućih mehanizama izvješćivanja za domaće transakcije, uključujući one odobrene tom mjerom odstupanja.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

Članak 395. Direktive o PDV-u.

---

4 SL C 261, 9.8.2017., str. 46.

5 https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:e8467e73-c74b-11ea-adf7-01aa75ed71a1.0010.02/DOC_1&format=PDF

- **Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)**

S obzirom na odredbu Direktive o PDV-u na kojoj se prijedlog temelji ne primjenjuje se načelo supsidijarnosti.

- **Proporcionalnost**

Prijedlog je u skladu s načelom proporcionalnosti. Odluka se odnosi na odobrenje dano državi članici na njezin vlastiti zahtjev i ne predstavlja nikakvu obvezu.

Provedba obveznog elektroničkog fakturiranja odvijala se uredno i nije uzrokovala nikakve posebne probleme. Prema informacijama koje je podnijela Italija, pridonijela je postizanju zadanih ciljeva povezanih s borbom protiv prijevara u vezi s PDV-om i utaje PDV-a te pojednostavnjenju prikupljanja poreza.

U zahtjevu koji je podnijela Italija zatraženo je proširenje područja primjene na porezne obveznike koji ostvaruju korist od izuzeća za MSP-ove. Italija je uvela nekoliko mjera kako bi pomogla tim poreznim obveznicima u prilagodbi obveznom elektroničkom fakturiranju. Talijanska porezna uprava stavila je besplatno na raspolaganje različita rješenja, kao što su softverski paket za instalaciju na računala ili aplikacija za mobilne uređaje, koja poreznim obveznicima omogućuju jednostavnu pripremu i prijenos elektroničkih računa. Tim će se mjerama smanjiti tekući troškovi poduzeća povezani s izdavanjem i obradom računa, kao što su troškovi tiskanja ili arhiviranja i smanjiti mogućnosti pogrešaka.

Osim toga, obvezno elektroničko fakturiranje talijanskoj poreznoj upravi omogućuje da poreznim obveznicima ponudi različite internetske usluge. Treba napomenuti da se više od 10 % poreznih obveznika koji ostvaruju korist od izuzeća za MSP-ove već odlučilo za dobrovoljno izdavanje elektroničkih računa. Uz to, zahvaljujući provedbi obveznog elektroničkog fakturiranja moglo bi se ukinuti nekoliko obveza izvješćivanja.

Nadalje, zatraženim proširenjem područja primjene mjere poboljšala bi se borba protiv prijevara u vezi s PDV-om i utaje PDV-a jer bi talijanska porezna tijela imala potpun uvid u izdane račune svih poreznih obveznika. Isto tako, njime bi se omogućilo otkrivanje poreznih obveznika koji u znatnoj mjeri krše zakonom utvrđene uvjete i zahtjeve za primjenu navedenog izuzeća za MSP-ove.

Odstupanje je i vremenski ograničeno, a izvješće o funkcioniranju i djelotvornosti mjere, posebno o učinku na MSP-ove, treba podnijeti zajedno sa zahtjevom ako Italija želi produljiti mjeru odstupanja.

Stoga je posebna mjera proporcionalna cilju koji se želi postići, a to je suzbijanje utaje poreza i pojednostavnjenje prikupljanja poreza.

- **Odabir instrumenta**

Predloženi instrument: provedbena odluka Vijeća.

U skladu s člankom 395. Direktive o PDV-u odstupanje od zajedničkih pravila o PDV-u moguće je samo uz odobrenje Vijeća koje djeluje jednoglasno na prijedlog Komisije. Provedbena odluka Vijeća najprikladniji je instrument jer može biti upućena pojedinoj državi članici.

3. REZULTATI EX POST EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

- **Procjena učinka**

Italija je zatražila odobrenje za nastavak primjene obveznog elektroničkog fakturiranja za sve račune koje porezni obveznici s poslovnim nastanom na području Italije izdaju drugim subjektima ili krajnjim potrošačima, uz proširenje područja primjene mjere na porezne obveznike koji ostvaruju korist od izuzeća za mala poduzeća. Pojednostavnjene račune, dokumente izdane na temelju članka 219. Direktive o PDV-u i račune povezane s izuzetim transakcijama trebalo bi isto tako obuhvatiti obveznim elektroničkim fakturiranjem. Porezni obveznici bez poslovnog nastana mogu odabrati prijenos svojih računa putem sustava SdI.

Porezni obveznici već su prilagodili svoje sustave kako bi ispunili zahtjeve za obvezno elektroničko fakturiranje. Neproduljivanje odobrenja značilo bi da bi troškovi nastali zbog takve prilagodbe bili nepovratni troškovi za porezne obveznike, a oni bi vjerojatno morali snositi dodatne troškove povezane s prilagodbom novom sustavu izvješćivanja koji bi se mogao provesti kako bi se zamijenilo obvezno elektroničko fakturiranje.

Italija tvrdi da su elektroničkim fakturiranjem postignuti stvarni rezultati u borbi protiv poreznih prijevara zbog veće sveobuhvatnosti, pravodobnosti i sljedivosti podataka. Nadalje, mjera je imala i preventivni učinak u smislu odvraćanja poreznih obveznika od ponašanja povezanog s utajom poreza i poreznim prijevarama. Slanje računa putem sustava SdI omogućilo je talijanskoj poreznoj upravi pravodoban i automatski pristup svim informacijama o računu koje su relevantne za porezne svrhe. Ta će se mogućnost povećati proširenjem mjere na porezne obveznike koji ostvaruju korist od izuzeća za MSP-ove. Na temelju toga porezna tijela mogu provoditi pravodobne i automatske provjere dosljednosti prijavljenog i plaćenog PDV-a.

Prema procjenama koje je dostavila Italija, provedbom obveznog elektroničkog fakturiranja poboljšala se porezna disciplina u području PDV-a u iznosu od oko dvije milijarde EUR. Ta je provedba neizravno omogućila i dodatnih 580 milijuna EUR prihoda od prikupljanja izravnih poreza. Zahvaljujući mjerama za prepoznavanje i zaustavljanje lažnih odbitaka PDV-a, 2019. naplaćeno je dodatnih 945 milijuna EUR poreza. Upotreba podataka elektroničkog fakturiranja za cijelu 2019. bila je bitna i za identifikaciju poreznih obveznika koji ne ispunjavaju zahtjeve u pogledu statusa *esportatore abituale* (uobičajeni izvoznik) (više od 1,3 milijarde EUR prijavljenih lažnih gornjih granica). Naposljetku, dobivene informacije omogućile su identifikaciju poduzeća uključenih u mehanizme prijevare unutar Zajednice provedenu u razdoblju od posljednjih mjeseci 2019. do 2020. na temelju tokova fakturiranja za nepostojeće transakcije u iznosu od oko jedne milijarde EUR.

Proširenje područja primjene mjere na porezne obveznike koji ostvaruju korist od izuzeća za MSP-ove popraćeno je mjerama za ublažavanje, kao što su dostupna i besplatna različita rješenja za pripremu i prijenos elektroničkih računa, primjerice softverski paket za instalaciju na računala ili aplikacija za mobilne uređaje. Osim toga, provedba elektroničkog fakturiranja popraćena je ukidanjem drugih zahtjeva i pružanjem dodatnih usluga poreznim obveznicima. Kako je prethodno navedeno, proširenje područja primjene mjere na porezne obveznike koji ostvaruju korist od izuzeća za MSP-ove talijanskoj poreznoj upravi omogućilo bi potpun uvid u izdane račune svih poreznih obveznika, što bi joj pomoglo u borbi protiv prijevara u vezi s PDV-om i utaje PDV-a.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Mjera neće imati negativan utjecaj na vlastita sredstva Unije koja proizlaze iz PDV-a.

2021/0357 (NLE)

Prijedlog

PROVEDBENE ODLUKE VIJEĆA

o izmjeni Provedbene odluke (EU) 2018/593 u pogledu trajanja i područja primjene odstupanja od članaka 218. i 232. Direktive 2006/112/EZ

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost[1], a posebno njezin članak 395. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

(1) Provedbenom odlukom Vijeća (EU) 2018/593[2] Italiji je odobreno uvođenje mjere odstupanja od članaka 218. i 232. Direktive 2006/112/EZ („posebna mjera”) radi provedbe obveznog elektroničkog fakturiranja za sve porezne obveznike s poslovnim nastanom na području Italije, osim za porezne obveznike koji ostvaruju korist od izuzeća za mala poduzeća iz članka 282. te direktive.

(2) Dopisom evidentiranim pri Komisiji od 31. ožujka 2021. Italija je zatražila odobrenje za nastavak odstupanja od članaka 218. i 232. Direktive 2006/112/EZ kako bi mogla nastaviti s primjenom obveznog elektroničkog fakturiranja. Osim toga, Italija je u zahtjevu zatražila dopuštenje za proširenje područja primjene posebne mjere kako bi se obuhvatili i porezni obveznici koji ostvaruju korist od izuzeća za mala poduzeća iz članka 282. te direktive.

(3) Komisija je dopisima od 10. rujna 2021. obavijestila ostale države članice o zahtjevu Italije. Komisija je dopisom od 13. rujna 2021. obavijestila Italiju da raspolaže svim informacijama potrebnima za razmatranje zahtjeva.

(4) Italija tvrdi da su provedbom sustava obveznog elektroničkog fakturiranja, u kojem svi izdani računi prolaze kroz sustav „Sistema di Interscambio” („SdI”) kojim upravlja talijanska porezna uprava, u potpunosti postignuti njegovi ciljevi, odnosno borba protiv porezne prijevare i utaje poreza, pojednostavnjenje porezne discipline i povećanje učinkovitosti prikupljanja poreza, čime se smanjuju administrativni troškovi za poduzeća.

(5) Italija smatra da bi se proširenjem područja primjene posebne mjere kojom bi se obuhvatili i porezni obveznici koji ostvaruju korist od izuzeća za mala poduzeća iz članka 282. Direktive 2006/112/EZ povećale mogućnosti talijanske porezne uprave za borbu protiv prijevara i utaje poreza na dodanu vrijednost (PDV) omogućavanjem potpunog uvida u izdane račune svih poreznih obveznika. Nadalje, time bi se talijanskoj poreznoj upravi omogućilo praćenje usklađenosti tih poreznih obveznika sa zahtjevima i uvjetima za ostvarivanje koristi od navedenog izuzeća.

[1] SL L 347, 11.12.2006., str. 1.
[2] SL L 99, 19.4.2018., str. 14.

(6) Italija ističe da zatraženo proširenje područja primjene posebne mjere neće podrazumijevati znatne troškove za porezne obveznike koji ostvaruju korist od izuzeća za mala poduzeća iz članka 282. Direktive 2006/112/EZ. Kako bi smanjila te troškove, Italija je stavila besplatno na raspolaganje različita rješenja za pripremu i prijenos elektroničkih računa, kao što su softverski paket za instalaciju na računala i aplikacija za mobilne uređaje. Nadalje, provedba elektroničkog fakturiranja popraćena je ukidanjem drugih zahtjeva, kao što su dostavljanje podataka o računima za domaće transakcije, ispunjavanje prijava o kupnji za Intrastat ili obveza dostavljanja pojedinosti o sklopljenim ugovorima društava za leasing, iznajmljivanje i najam. Ona omogućuje i pružanje dodatnih usluga za porezne obveznike, kao što su unaprijed ispunjene evidencije o kupnji i prodaji, planiranje periodičnog podmirenja PDV-a, unaprijed ispunjene godišnje prijave PDV-a i unaprijed ispunjeni obrasci za plaćanje, uključujući obrasce za poreze koje treba platiti, nadoknadu ili zahtjeve za povrat (pri čemu prednost imaju subjekti koji se koriste elektroničkim fakturiranjem). Tim bi se mjerama trebala osigurati proporcionalnost posebne mjere.

(7) Posebna mjera trebala bi biti vremenski ograničena kako bi se pratio njezin učinak na borbu protiv prijevara u vezi s PDV-om i utaje PDV-a te porezne obveznike, posebno one koji ostvaruju korist od izuzeća za mala poduzeća iz članka 282. Direktive 2006/112/EZ.

(8) Ako Italija smatra da je produljenje posebne mjere nužno, Komisiji treba zajedno sa zahtjevom za produljenje podnijeti izvješće koje uključuje procjenu posebne mjere u pogledu njezine djelotvornosti u borbi protiv prijevara u vezi s PDV-om i utaje PDV-a te pojednostavnjenja prikupljanja poreza. U tom će se izvješću procijeniti i učinak mjere na porezne obveznike, posebno one koji ostvaruju korist od izuzeća za mala poduzeća iz članka 282. Direktive 2006/112/EZ.

(9) Ova posebna mjera ne bi trebala utjecati na pravo potrošača da dobije papirnati račun u slučaju transakcija unutar Zajednice.

(10) Mjera odstupanja neće negativno utjecati na vlastita sredstva Unije proizlaze iz PDV-a.

(11) Provedbenu odluku (EU) 2018/593 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Provedbena odluka (EU) 2018/593 mijenja se kako slijedi:

1. članak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 1.*

Odstupajući od članka 218. Direktive 2006/112/EZ, Italiji se odobrava prihvaćanje računa u obliku dokumenata ili poruka u elektroničkom obliku samo ako su ih izdali porezni obveznici s poslovnim nastanom na državnom području Italije.”;

2. članak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 2.*

Odstupajući od članka 232. Direktive 2006/112/EZ, Italiji se odobrava propisivanje da uporaba elektroničkih računa koje su izdali porezni obveznici s poslovnim nastanom na području Italije nije podložna pristanku primatelja.”;

3. članak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 4.*

Ova Odluka primjenjuje se do 31. prosinca 2024.

Ako Italija smatra da je produljenje odstupanja iz članaka 1. i 2. nužno, podnosi zahtjev Komisiji za produljenjem zajedno s izvješćem u kojem se procjenjuje koliko su nacionalne mjere iz članka 3. bile djelotvorne u borbi protiv prijevara u vezi s PDV-om i utaje PDV-a te pojednostavnjenju prikupljanja poreza. U tom se izvješću procjenjuje i učinak tih mjera na porezne obveznike, posebice one koji ostvaruju korist od izuzeća za mala poduzeća iz članka 282. Direktive 2006/112/EZ, a posebno jesu li te mjere povećale njihovo administrativno opterećenje i troškove.”

Članak 2.

Ova je Odluka upućena Talijanskoj Republici.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Vijeće
Predsjednik